

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 1T/110/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5706011096
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Róbert Veterník
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5706011096.5

Rozhodnutie

Okresný súd v Martine v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Róberta Veterníka a prísediacich Kvety Učňovej a Štefánie Šíblovej na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Martin dňa 17.02.2016 takto

rozhodol:

Obžalovaný
S.. S. Q., J.. XX.XX.XXXX v LBY, Benghazi, štátny príslušník Jordánskeho
Hážimovského Kráľovstva trvale bytom I. Č. Č.. XX,

sa podľa § 285 písm. c/ Tr. por.

oslobodzuje spod obžaloby

prokurátora Okresnej prokuratúry Martin pod č. 1Pv 694/06 zo dňa 15.11.2006, súdu doručenej dňa 16.11.2006, pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 31.12.2005, a ktorého sa mal dopustiť podľa bodu 1/ podanej obžaloby tým, že

- Omega Factory For Luminaires, Poles & Galvanizing (Div. Of S.& A. Abahsain Co. Ltd.), P.O.BOX 22258, Rijád 11495, Kráľovstvo Saudskej Arábie, (ďalej len Omega Factory) dňa 8. 9. 2004 objednala u SLOVAK INTERNATIONAL COMPANY, s.r.o. Martin, Jilemnického 4, IČO: 36 419 079, dodanie 1 000 ton za horúca valcovaných oceľových zvitkov rozmerov 1770 x 4 mm, EN 10 025, v cene 455 000,-- USD, ktorej konateľ obž. Marwan Olayan potvrdil prijatie objednávky a vystavil proforma faktúru z 13.9.2004 na dodanie objednanej ocele pre Omega Factory, na základe čoho banka SAUDI HOLLANDI BANK, Rijád 11431, Kráľovstvo Saudskej Arábie, dňa 25.9.2004 otvorila neodvolateľný dokumentárny akreditív č. 040920IM911CA, ktorý bol avizovaný beneficiantovi SLOVAK INTERNATIONAL COMPANY, s.r.o., Martin avizujúcou bankou Tatra banka, a.s. Bratislava, Hodžovo námestie 3, následne obž. S. Q. ako jediný konateľ beneficianta predložil Tatra banke, a.s. Bratislava nasledujúce doklady, ktorými predstieral splnenie podmienok pre čerpanie finančných prostriedkov z akreditívu:

faktúru č. 0400001 zo dňa 7.2.2005 od beneficianta SLOVAK INTERNATIONAL COMPANY, s.r.o. Martin pre Omega Factory za dodanie 1 000 ton za horúca valcovaných oceľových zvitkov rozmerov 1770 x 4 mm, EN 10 025, za cenu 455 000,-- USD, dopravcom ESPRIT SK, s.r.o. Košice, Krivá 23, z prístavu HAMBURG,

inšpekčný certifikát č. 6704/KE/04 zo dňa 21.10.2004 vydaný NONA TRADE, s.r.o. Košice, Havanská 22, so špecifikáciou fyzikálneho a chemického zloženia dodaných 1000 ton za horúca valcovaných oceľových zvitkov rozmerov 1770 x 4 mm, EN 10 025,

nákladný list - konosament č. MSCUBR005662-82 zo dňa 7.2.2005 vydaný prepravcom ESPRIT SK, s.r.o. Košice, za prepravu 1000 ton za horúca valcovaných oceľových zvitkov rozmerov 1770 x 4 mm, EN 10 025, z Košíc do prístavu nakládky HAMBURG a následne plavidlom STRUSBURG z HAMBURGU do námorného prístavu DAMMAM od odosielateľa SLOVAK INTERNATIONAL COMPANY, s.r.o. Martin pre príjemcu Omega Factory,

certifikát o pôvode tovaru - 1000 ton za horúca valcovaných oceľových zvitkov rozmerov 1770 x 4 mm, EN 10 025, č.001012 zo dňa 6.2.2005 vydaný Slovenskou obchodnou a priemyselnou komorou od odosielateľa SLOVAK INTERNATIONAL COMPANY, s.r.o. Martin pre Omega Factory, na podklade čoho Tatra banka, a.s. Bratislava, ako avizujúca banka uhradila z neodvolateľného dokumentárneho akreditívu otvoreného SAUDI HOLLANDI BANKOU beneficietovi SLOVAK INTERNATIONAL COMPANY, s.r.o. Martin kúpnu cenu v troch splátkach dňa 11.10.2004 v sume 136 500,-- USD, dňa 18.11.2004 v sume 136 500,-- USD, dňa 24.2.2005 v sume 182 000,-- USD, celkom v sume 455 000,-- USD, pričom obž. S. Q. ako jediný konateľ SLOVAK INTERNATIONAL COMPANY, s.r.o. Martin, 1 000 ton za horúca valcovaných oceľových zvitkov rozmerov 1770 x 4 mm, EN 10 025, nikdy nedodal a takýmto konaním spôsobil Omega Factory škodu vo výške 455 000,-- USD, čo činí podľa oficiálnych stredových kurzov Národnej banky Slovenska v dňoch 11. 10. 2004, 18. 11. 2004 a 24. 2. 2005 sumu 458 159,60 € (13 802 516,- Sk),

I e b o ,

nebolo dokázané, že skutok spáchal obž. S. Q., J.. XX.XX.XXXX,

a súčasne

obžalovaného

MUDr. S. Q., J.. XX.XX.XXXX v LBY, Benghazi, štátny príslušník Jordánskeho Hážimovského Kráľovstva trvale bytom I. Č. Č.. XX,

podľa § 285 písm. b/ Tr. por.

o s l o b o d z u j e s p o d o b ž a l o b y

prokurátora Okresnej prokuratúry Martin pod č. 1Pv 694/06 zo dňa 15.11.2006, súdu doručenej dňa 16.11.2006, pre trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31.12.2005, a ktorého sa mal dopustiť podľa bodu 2/ podanej obžaloby tým, že

- obž. S. Q. ako konateľ SLOVAK INTERNATIONAL COMPANY, s.r.o. Martin, Jilemnického 4, IČO: 36 419 079, uviedol v riadnom daňovom priznaní k DPH za zdaňovacie obdobie február 2005, ktoré podal dňa 29.3.2005 na Daňový úrad Martin, Jesenského 23, nadmerný odpočet v sume 11 699,49 € (352 459,-- Sk), následne k tomuto správca dane vykonal daňovú kontrolu, o výsledku ktorej vypracoval protokol č. 666/320/48169/2005/Cab2 zo dňa 7.7.2005 a podľa protokolu o daňovej kontrole vydal rozhodnutie č. 666/231/52635/05/Mik zo dňa 18.7.2005, právoplatné dňa 6.9.2005, ktorým bol daňovému subjektu priznaný nadmerný odpočet v sume 172,27 € (5 190,-- Sk), nakoľko správca dane kontrolou zistil, že platiteľ dane si uplatnil odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry č. 050009 zo dňa 7.2.2005, na sumu 72 196,77 € (2 175 000,-- Sk) z toho DPH v sume 11 527,21 € (347 268,90 Sk) od ESPRIT SK, s.r.o., Košice, Krivá 23, IČO: 31 721 451, pre SLOVAK INTERNATIONAL COMPANY, s.r.o. Martin za dopravu tovaru 1000 ton za horúca valcovaných oceľových zvitkov rozmerov 1770 x 4 mm, EN 10 025, pre firmu Omega Factory, loďou STRUSBURG z prístavu HAMBURG do námorného prístavu DAMMAM, ktorý však nikdy firme Omega Factory nedodal, ani nedopravoval prostredníctvom spoločnosti ESPRIT SK, s.r.o., Košice a vzhľadom na to, že daňový subjekt v stanovenej lehote nepreukázal oprávnenosť na odpočítanie dane, t.j. nepreukázal, že nakúpenú službu použil na účely svojho podnikania ako platiteľ dane, správca dane odpočítanie dane vo výške 11 527,21 € (347 268,90 Sk) z uvedenej faktúry v súlade s § 49 ods.2 Zákona o DPH neuznal, pričom daňovou kontrolou na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty podľa zákona č. 222/2004 Z.z o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov za zdaňovacie obdobie február 2005 sa vzťah daňového subjektu k štátnemu rozpočtu zmenil z nadmerného odpočtu vo výške 11 699,49 € (352 459,-- Sk) na nadmerný odpočet vo výške 172,27 € (5 190,-- Sk), čím by spôsobil štátnemu rozpočtu SR ujmu v sume 11 527,21 € (347 269,-- Sk),

I e b o

skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. sa poškodená spoločnosť Omega Factory For Luminaires, Poles & Gavanizing (Div.Of S& A. Abahsain Co. Ltd), P.O.BOX 22258, Rijád 11495, Kráľovstvo Saudskej Arábie s uplatňovaným nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin v Martine podal na Okresný súd Martin pod sp. zn. 1T/110/2006 dňa 16. 11. 2006 obžalobu na obv. S.. S. S.. N.. Q. pre v bode 1/ trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005 a pre v bode 2/ obžaloby trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005 na skutkovom základe v obžalobe uvedenom.

Okresný súd v Martine uznesením sp. zn. 1T/110/2006 dňa 20. 03. 2007 rozhodol podľa § 244 ods. 1 písm. a/ Tr. por. s použitím § 562 ods. 2 Tr. por. o postúpení tejto trestnej veci Okresnému súdu v Žiline ako súdu vecne a miestne príslušnému na jej prejednanie a rozhodnutie, proti ktorému podal sťažnosť prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine, a o ktorej rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 2To/71/2007 zo dňa 18. 07. 2007 tak, že napadnuté uznesenie Okresného súdu v Martine zrušil a prikázal mu, aby vo veci znova konal a rozhodol.

Okresný súd v Martine uznesením sp. zn. 1T/110/2006 zo dňa 13. 10. 2010 rozhodol podľa § 244 ods. 1 písm. h/ Tr. por. o odmietnutí obžaloby a o vrátení veci prokurátorovi. V uvedenom uznesení v podstate poukázal na to, že pre závažné procesné chyby porušujúce právo obhajoby obvineného nebolo prípravné konanie vykonané spôsobom zodpovedajúcim Trestnému poriadku s poukazom v podstate na povinnosť zachovať kontradiktórnosť procesu a, že predovšetkým výsluch mimoriadne dôležitého svedka V. O. nebude možné vykonať v konaní pred súdom, pretože pre nesplnenie zákonných podmienok daných súdu k možnosti čítať výpoveď tohto svedka z prípravného konania, táto výpoveď trpí takými procesnými vadami prípravného konania, pre ktoré bude neprečítateľná v prípade súdneho konaní v rámci hlavného pojednávania pre zistené a popísané závažné procesné chyby. Obdobne tak mimoriadne dôležitá a významná bola daná aj k výpovedi svedkyne M. I., ktorej výpoveď je taktiež mimoriadne dôležitá a významná, vzhľadom k vyplývajúcim jednoznačným prepojeniam medzi práve týmito svedkami V. O. M. M. I., i s poukazom na konkrétnu obhajobu obvineného, ktorý trestnú činnosť a priori od počiatku odmieta, preukazoval skutočnosti na podporu svojich obhajobných tvrdení a tieto mali zásadný význam vo vzťahu k výpovedi predovšetkým svedka V. O.. Z procesne spôsobilých dôkazov nebolo tak možné ustáliť bez pochybností ani kto by mal byť dôvodne podozrivý z protiprávnej činnosti a či boli naplnené všetky zákonné znaky skutkovej podstaty žalovaných trestných činov v nadväznosti na zákonným spôsobom dostatočne nevyvrátenú, minimálne však nespochybnú obhajobu obvineného v súvislosti s jeho konaním, resp. spoločnosti ktorú zastupoval, vo vzťahu k svedkovi V. O. a spoločnosti ESPRIT SK.

Proti tomuto uzneseniu podal prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine sťažnosť, v ktorej poukázal o. i. na to, že sa stotožňuje s názorom Okresného súdu v Martine, že v prípade ak obvinený nemal možnosť sa zúčastniť výsluchu svedkov V. O. M. M. I., tieto výsluchy nebude možné použiť ako dôkazy proti nemu a to z dôvodu, že ak sa v konaní pred súdom týchto svedkov nepodarí vypočuť, resp. odopruť vypovedať použitie týchto dôkazov by znamenalo porušenie práva na spravodlivý proces vyplývajúceho obvinenému z Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože v zmysle Ústavnej judikatúry právo na spravodlivý proces je nutné obvinenému poskytnúť už v štádiu pred súdneho konania a rešpektovanie týchto práv obvineného vyžaduje, aby obvinený mal danú korektnú príležitosť vypočúvať a klásť otázky svedkom proti nemu, či už v čase keď svedok vypovedá alebo aj v neskoršom štádiu konania a kontradiktórnosť konania sa má naplno rozvinúť súdom.

O podanej sťažnosti rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 2To/2/2011 zo dňa 02. 02. 2011 tak, že sťažnosťou napadnuté uznesenie Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/110/2006 zo dňa 13. 10. 2010 zrušil a Okresnému súdu uložil, aby vo veci znova konal a rozhodol.

V tomto uznesení Krajský súd v Žiline poukázal o. i. na to, že samotný prokurátor správne konštatuje, že si je vedomý toho, že obžaloba sa môže dostať do riskantnej situácie, ktorá by mohla nastať v

prípade, ak by nebolo možné vypočuť označených svedkov, ktorých výpoveď je vo významnej miere rozhodujúcim dôkazom obžaloby - sv. V. O. M. N.. M. I., na ktorých výsluchu sa obvinený nemohol v prípravnom konaní zúčastniť. Poukázal tiež na to, že nemožno poprieť, že v dôsledku opísaného „netaktického“ priebehu vyšetrovania, obžaloba je vystavená riziku oslobodenia obvineného, ak by sa menovaných svedkov nepodarilo vypočuť, resp. by títo odopreli vypovedať. Krajský súd v Žiline v citovanom uznesení poukázal aj na to, že ak je výpoveď svedka jediným usvedčujúcim dôkazom alebo vo významnej miere rozhodujúcim dôkazom, o ktorých chce prokurátor ako nositeľ dôkazného bremena v konaní pred súdom oprieť obžalobu, je nevyhnutné takéhoto svedka vypočuť až po vznesení obvinenia alebo svedka vypočutého pred týmto úkonom znovu vypočuť a tak zachovať právo obvineného na obhajobu a právo na kontradiktórny postup, pričom súčasne ak obvinený po vznesení obvinenia, resp. prostredníctvom obhajcu žiada zopakovať výsluchy iných svedkov, je na úvahe orgánov činných v trestnom konaní, aby po posúdení dôkaznej situácie vo veci rozhodli o potrebe vykonať kontradiktórne výsluch svedka, pričom na spravodlivé súdne konanie a na kritickú previerku výpovede svedka postačuje ak je výpoveď svedka vykonaná v prítomnosti obvineného alebo jeho obhajcu v konaní pred súdom. Krajský súd ďalej zdôraznil, že pred vznesením obvinenia slúžia výsluchy svedkov najmä na to, aby sa zistila osoba páchatela trestného činu a nie každý výsluch svedka je právne relevantný na účely ďalšieho trestného konania, pričom rozhodujúcim hľadiskom na posúdenie potreby opakovať výsluch svedka v prípravnom konaní po vznesení obvinenia je nepochybne jeho dôkazná hodnota. Ak výpoveď svedka je jediným usvedčujúcim dôkazom alebo vo významnej miere rozhodujúcim dôkazom, o ktorý prokurátor mieni oprieť obžalobu, je nevyhnutné výsluch svedka vykonať až po vznesení obvinenia so zachovaním práva obvineného na obhajobu. V priebehu celého trestného konania musí byť minimálne aspoň raz poskytnuté obvinenému právo zaručené v článku 6 ods. 1 písm. d/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, teda právo na kontradiktórny proces, pričom pre spravodlivé súdne konanie postačuje aby výsluch svedka bol vykonaný v prítomnosti obvineného, resp. jeho obhajcu v konaní pred súdom, čím sa vystavuje tento dôkaz kritickej previerke. Krajský súd nespochybnil význam a dôležitosť výpovede svedkov V. O. M. M. I., a súčasne prisvedčil argumentu prokurátora, že sám prokurátor sa vystavil riziku neudržania obžaloby a z toho vyplývajúcej novej situácie.

Okresný súd Martin rozhodol o veci rozsudkom dňa 03.12.2013 tak, že obž. S.. S. Q. podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Martin pod č. 1Pv 694/06 zo dňa 15.11.2006, súdu doručenej dňa 16.11.2006, pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 31.12.2005, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe pod bodom 1/ podanej obžaloby (obdobne tak v prvej výrokovej časti tohto rozsudku), keďže nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný S.. S. Q. a súčasne obž. S.. S. Q. oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por. prokurátora Okresnej prokuratúry Martin pod č. 1 Pv 694/06 zo dňa 15.11.2006, súdu doručenej dňa 16.11.2006, pre trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31.12.2005, a ktorého sa mal dopustiť skutkom uvedeným pod bodom 2/ podanej obžaloby (obdobne tak skutkom uvedeným v druhej výrokovej časti tohto rozsudku), lebo skutok nie je trestným činom. Súčasne rozhodol podľa § 288 ods. 3 Tr. por. o odkázaní poškodenej spoločnosti s uplatňovaným nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/110/2006 zo dňa 03.12.2013 podala odvolanie prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin, a taktiež poškodený prostredníctvom svojho splnomocnenca, o ktorých rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 2To/50/2014 dňa 30.07.2014 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por. odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/110/2006 zo dňa 03.12.2013 zrušil a súčasne podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Žiline vo svojom uznesení sp. zn. 2To/50/2014 zistil, že rozhodnutie súdu I. stupňa je predčasné a vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení, v dôsledku čoho je potrebné doplniť dokazovanie o skutočnosti, ktoré doposiaľ neboli predmetom dokazovania a ktoré boli už aj v prípravnom konaní. V celej veci zostali pre krajský súd nezodpovedané otázky, ktoré krajský súd nemohol zistiť, pretože pred odvolacím súdom nebolo možné vykonať také dokazovanie. Okrem iného uviedol, že je nutné zistiť výsluchom obžalovaného, či vykonal aj iné obchody s oceľou, či železom, a v prípade ak ich vykonal, aby túto skutočnosť preukázal aj hodnovernými dokladmi, ďalej zistiť u obžalovaného, či naďalej disponuje vo svojich poznámkach menami osôb, s ktorými komunikoval so spoločnosťou RAVEN, a.s. a U.S. STEEL Košice, v ďalšom sa postrádalo dokazovanie na preukázanie tvrdenia obžalovaného minimálne vo vzťahu k tomu, či pôžička firme bola nejakým spôsobom účtovne

zaúčtovaná v účtovníctve firmy, či existujú k tejto skutočnosti nejaké listinné dôkazy. K uvedenému bolo potrebné bolo vypočítať opätovne aj účtovníčku spoločnosti Z. Z., poukázalo sa na protirečenia obžalovaného vo vyjadreniach uvedených k pôžičkám, s čím bolo potrebné sa vysporiadať. Rovnako tak sa postrádalo dokazovanie o minimálne dotaz, smerovaný k obžalovanému z akých dôvodov, či bola alebo nebola medzi spoločnosťou Slovak Internacional Company a spoločnosťou ESPRIT SK uzatvorená písomná zmluva, resp. aké záruky mal obžalovaný zo strany spoločnosti ESPRIT SK na zabezpečenie záväzku s potrebou zistiť, či obžalovaný vôbec videl tovar, ktorý mal byť doručovaný do Saudskej Arábie, resp. či mal takúto snahu. Tak isto bolo potrebné dotazom u obžalovaného zistiť, ako sa vysporiadal s tým, že tovar do Saudskej Arábie dodaný nebol a teda či suma, ktorá mu bola vyplatená po tom, čo zistil, že tovar spoločnosťou ESPRIT SK nebol dodaný, bola vrátená späť záujemcovi o oceľ. Vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ poukázal na to, že sa okresný súd dostatočne nevysporiadal s tým, že obžalovaný v súvislosti so zaplatením sumy 2 175.000,- Sk firme ESPRIT SK peniaze ako škodné na dolárovom kurze podľa Medzinárodnej banky v Londýne, nikde neuvádzal, že išlo o sumu za dopravu tovaru. Rovnako tak krajský súd postrádal v predmetných listinných dôkazoch faktúru, na ktorú skutok v bode 2/ odkazuje, a to dodávateľskú faktúru č. 050009 zo dňa 07.02.2005 na sumu 2 175.000,- Sk.

Na konaných hlavných pojednávaních, i v rámci doplnenia dokazovania, bolo vykonané dokazovanie prečítaním výpovedí obžalovaného z prípravného konania s tým však, že sa následne k veci vyjadril a odpovedal na kladené mu otázky, taktiež jeho výsluchom na hlavnom pojednávaní po vrátení veci na doplnenie dokazovania, výsluchom svedka Z. S. A., svedkyne M. I., svedkyne Z. Z., výsluchom svedka S. X. N., výsluchom svedka K. K., ktorý však využil svoje zákonné právo a k veci podľa ust. § 130 ods. 2 Tr. por. odmietol vypovedať, postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. por. boli prečítané výpovede svedkýň H. S., F. H. U., F. S. S., postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. por. bol prečítaný znalecký posudok a po prečítaní aj ostatného spisového a dokumentačného materiálu postupom podľa § 269 Tr. por. bol ustálený skutkový a trestnoprávny stav veci tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku s opätovne dospením okresného súdu k záveru, že vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ podanej obžaloby trestnoprávne kvalifikovanému ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005, je na mieste aplikovať ust. § 285 písm. c/ Tr. por. a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, lebo nebolo dokázané, že skutok spáchal obž. S. Q. a vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ podanej obžaloby a v nej tvrdeným spáchaním trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005 obžalovaným, je na mieste aplikovať ust. § 285 písm. b/ Tr. por. a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, lebo skutok nie je trestným činom.

Obhajca obžalovaného vo svojom stanovisku k podanej obžalobe poukázal na to, že obžalovaný s podanou obžalobou nesúhlasí, necíti sa byť vinným zo spáchania žalovanej trestnej činnosti, podľa vedomostí obžalovaného obchodný prípad mal prebehnúť, pričom samotný obžalovaný je ten, ktorý bol podvedený vo vzťahu k bodu 1/ podanej obžaloby, pričom bod 2/ podanej obžaloby logicky vyplýva a nadväzuje na bod 1/ podanej obžaloby.

Obžalovaný S. Q. urobil vyhlásenie o nevine zo spáchania skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu a z ich spáchania sa necítil byť vinným už ani v prípravnom konaní. Vo svojich výpovediach v podstate poukázal na to, že začal podnikať v máji 2004 keď založil SIC s. r. o.. Začal podnikať v oblasti elektryny a tiež so železom. V Jordánsku mal obchodného partnera s kontaktmi v zahraničí, ktorý ho zastupoval aj v iných krajinách, a ktoré mu dávali iné ponuky na robotu. Po tom, ako bol kontaktovaný zástupcom spoločnosti Omega factory so záujmom o dodanie 1 000 ton železa, začal rokovať o dodaní tohto tovaru, pričom mali mať svoje firmy v zahraničí, cez ktoré dodávali tovar, a ak by to šlo cez tieto iné firmy prišiel by o províziu. Dal preto inzerát na internet, že potrebuje dodávateľa na dodanie hutného materiálu, ktorý žiadala firma Omega factory. Ozvala sa mu firma ESPRIT SK s. r. o. Košice, zástupcovia ktorej mu uviedli, že im môžu dodať tento žiadaný hutný materiál. Z firmy ESPRIT SK prišli jej zástupcovia, prebehlo obchodné jednanie, potvrdili, že môžu dodať železo aj s dopravou do Saudskej Arábie pre firmu Omega factory. Pri tomto stretnutí ešte nebol majiteľ firmy, preto žiadal zástupcov aby prišiel majiteľ, aby sa preukázal výpisom z Obchodného registra, občianskym preukazom, pretože išlo o nie malé sumy peňazí a chcel si vec overiť. Prišlo aj k tomuto stretnutiu kedy prišiel k nemu do Martina majiteľ firmy Rudolf Duna a prišla s ním ešte jedna žena, ktorá sa mu však nepredstavila. Začalo sa klasické obchodné jednanie, znova potvrdili, že vedia dodať žiadaný tovar. Aby ho Duna neoklamal o provízie, urobil akreditív na svoju firmu SIC s. r. o., spojil sa tiež s majiteľom firmy Omega factory, oznámil mu možnosť dodania žiadaného tovaru cez firmu ESPRIT SK a žiadal spoločnosť Omega factory, aby mu na 100 % potvrdili, že tovar berú, čo sa stalo. Nasledovala dohoda so spoločnosťou ESPRIT SK na dodaní žiadaného

tovaru. ESPRIT SK vystavil faktúru na 14 208 000,- Sk na tri splátky, čo zaplatil, každá splátka bola v USD. Do spisu doložil pokladničné doklady ako aj faktúry od spoločnosti ESPRIT SK, ktoré sú i obsahom spisu. Až po jeho urgenciách mu vystavila firma Omega faktúry akreditív, čo chcel ešte pred tým, ako vyplatil peniaze spoločnosti ESPRIT SK. Po otvorení akreditívu cez Saudy Holandy bank zaplatil peniaze spoločnosti ESPRIT podľa splátkového kalendára, skontaktoval sa s Tatra bankou na základe faxu o otvorení akreditívu, overil si či je otvorený akreditív, s čím boli tiež problémy čo riešil s pani S. z banky. K reálnemu oznámeniu o otvorení akreditívu došlo v septembri 2004. Po otvorení akreditívu žiadal spoločnosť ESPRIT SK podľa faktúry, ktorú im dodali, aby im tovar poslali pre spoločnosť Omega factory do Saudskej Arábie, čo malo byť k 09. 11. 2004. Tento tovar však nebol dodaný, prišiel k nemu V. O. zo spoločnosti ESPRIT SK, aby mal strpenie, lebo je problém s kurzom dolára, napriek tomu však tovar nebol dodaný, prišli sviatky, bol nový rok a následne v januári 2005 spoločnosť ESPRIT SK žiadal od neho ďalšiu sumu na 2 175 000,- Sk ako peniaze, ktoré mali byť škodným na dolárovom kurze podľa Medzinárodnej banky v Londýne s tým, že aby to zaplatil a následne bude tovar dodaný. Túto vec riešil so spoločnosťou Omega factory s výsledkom, že žiadaná suma spoločnosťou ESPRIT SK 2 175 000,- Sk jej bola zaplatená, o čom doložil do spisu originál pokladničného dokladu zo dňa 08. 02. 2005. Firma ESPRIT SK mu oznámila, že tovar bol poslaný už pôvodne ale, že bol stiahnutý, naložený na loď a, že keď nezaplatí tak tovar stiahnu. Preto došlo k platbe dňa 08. 02. 2005 s tým, že O. poukazoval na to, že tovar bude v marci 2005 dodaný do prístavu Daman v Saudskej Arábii, čo i oznamoval spoločnosti Omega factory. Tatra banka by akreditív nepreplatila, keby mu spoločnosť ESPRIT nedala certifikáty o dopravnej službe, o lodi a ostatné doklady, tzv. lodné dokumenty - nákladné listy. Tieto mu prišli poštou, doručil ich banke. Na základe oznámenia jeho účtovníčky F. Z. Z. o nárokovani dane zo sumy 2 175 000,- Sk, keďže je platcom DPH, podali daňové priznanie k DPH a mali aj daňovú kontrolu. Takže mal dvoje problémov a to so spoločnosťou ESPRIT SK, ktorá nedodala tovaru a ešte aj problém s daňovým úradom pre DPH. Snažil sa kontaktovať spoločnosť ESPRIT SK, pretože tovar neposlali, robili mu problém, musel sám vycestovať kvôli tomuto do Saudskej Arábie. Upozornil spoločnosť ESPRIT SK, že ak sa neozvú a nedodajú tovar, že podá trestné oznámenie, na čo sa mu začali vyhrážať, nadávali mu a to aj zastretím neznámi traja ľudia v prípade, ak by ešte raz opakoval fax, s vyhrážkami adresovaným jemu a jeho rodine. Nevedel čo má robiť, polícii to neohlásil pre strach o svoju rodinu, vykradli mu tiež priestory na ul. Langsfeldovej, čo nenahlásil aby sa to nebralo ako nejaká snaha urobiť poistku alebo podvod. Títo neznámi ľudia ho začali sledovať. Vie tiež, že ho mali hľadať ďalší neznámi ľudia. Trikrát mu rozbili auto, raz to oznámil aj polícii. Trestné oznámenie nepodal, lebo sa bál o svoju rodinu a čakal kedy dajú zo Saudskej Arábie oznámenie na jeho firmu a bol v tom, že vtedy on nemusí dať trestné stíhanie, že ho dá Saudská Arábia. Poukázal tiež na to, že keby bol podvodník, tak by bol už dávno preč, neostal by na Slovensku, zobral by si tie peniaze a ušiel by do zahraničia, tiež že ak by mal byť podvodník, tak by predal spoločnosť niekomu inému a prípadne mohol by dať spoločnosť do konkurzu, že skrachovala. Čakal na to, že ho polícia vyzve, aby mohli dať vec na poriadok a vec vyšetriť. Ak je firma Omega factory poškodená, tak poškodenie musí zaplatiť spoločnosť ESPRIT SK Košice, pretože tieto peniaze dostali oni od neho (obžalovaného). Na Slovensku žije, bude tu žiť až do smrti, je inteligentný vysokoškolák a keď si urobil školu chce mať dobrý život s podnikaním, ako lekár a nie je podvodníkom. Je nevinný. Vo vzťahu k spoločnosti ESPRIT SK poukázal na to, že jednal s O., pričom pri svojom výsluchu na výzvu vyšetrovateľky, aby si vybavil rozhovor s O. z tejto spoločnosti, a aby popísal jeho zovňajšok, jeho výzor a charakteristické znaky jeho osoby so zameraním sa na podrobné popísanie výzoru tváre a jej osobitných znakov, toto obvinený bez akýchkoľvek problémov urobil a v zmysle žiadosti vyšetrovateľky obvineného popísal, až následne prišlo k rekognícii, kde poznávajúcou osobou bol obžalovaný, opoznávanou osobou majiteľ spoločnosti ESPRIT SK V. O., za účasti aj ďalších osôb za popísaných podmienok vykonanej rekognície so zisteným záverom, že obžalovaný bez problémov opoznal osobu: V. O., J.. XX. XX. XXXX, a že táto splnila svoj účel, lebo došlo k opoznaniu opoznávanej osoby zo strany poznávajúcej osoby. V nadväznosti na toto opoznávanie samotný obžalovaný i po značnom časovom odstupe, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. 04. 2012 na žiadosť prokurátorky, či je ochotný i s odstupom času označiť priamo pred ňou v pojednávacej miestnosti osobu, s ktorou mal jednať ako s majiteľom firmy ESPRIT SK, obžalovaný tejto žiadosti vyhovel s tým, že túto osobu opätovne označí, pristúpil k spisu a k fotoalbumu, ktorý bol súčasťou rekognície a ihneď bez problémov označil osobu, s konštatovaním samotnej prokurátorky, že obžalovaný označuje osobu: V. O., J.. XX. XX. XXXX. Na hlavnom pojednávaní sa obžalovaný k prečítanej výpovedi vyjadril tak, že je skutočne nevinný, stále býva na tej istej adrese, dostavuje sa na pojednávania, pričom práve V. O. nechodil na úkony na polícii, nebol ani na žiadnej konfrontácii, vždy sa ospravedlňoval. Túto trestnú vec považuje za veľmi vážnu vec, bojí sa čo bude ďalej, bojí sa o svoj život. Dožadoval sa vypočutia svedka O. na súde, pretože predtým mu to políciou vo vyšetrovaní vôbec nebolo umožnené, chcel sa konfrontovať, pretože práve O. je ten, s ktorým normálne

jednal, riešil obchod, nemal ho odkiaľ inakadiaľ poznať a ani ho nepoznal. Kontaktovala ho práve firma ESPRIT SK tak, ako vypovedal a vo vzťahu taktiež k svedkyňi I., tak aj táto je pre neho dôležitá, nemal ju odkiaľ predtým poznať, naopak práve svedkyňa I. M. N. V. O. sa poznali. On (obžalovaný) očakával vyšetrovanie za okolností a dôvodov, o ktorých vypovedal ale nie tak, že vlastne on bude ten, ktorý bude obvinený. Bol zneužitý, sám mal strach o seba a svoju rodinu. Už v prípravnom konaní bez problémov označil V. O., tak ako aj na hlavnom pojednávaní na výzvu prokurátorky, spoznal by ho aj v čase pojednávania preto, lebo jednal osobne s V. O., bol s ním, overoval si jeho firmu, svedok O. mu predložil doklady. Podnikateľskú činnosť vykonával aj pred týmto skutkom, mal nádejných zákazníkov zo zahraničia, bol pre neho dôležitý konkrétny dodávateľ, išlo o zahraničné subjekty, mali firmy aj v zahraničí, ktoré nie sú na Slovensku registrované. Vo vzťahu k vybavovaniu formou akreditívu uviedol, že s tým má skúsenosti banka a nie on, ponechal to na banke s tým, že banka je za to platená. Je pravda, že ju kontaktoval a radil sa, opätovane s poukazom na to, že na tieto veci je banka a berú za to peniaze, je to jej práca, ona tomu rozumie a je za to platená. Za dodanie tovaru zaplatil, mala to na starosti firma ESPRIT SK a jej majiteľ V. O., s ktorým osobne jednal. Sumu vyše 2 000 000,- Sk zaplatil preto, lebo to požadoval O. a aby vôbec obchod prebehol a priamo V. O. mu potvrdzoval, že tovar bol naložený. O tom, že tovar nikdy neprišiel do Saudskej Arábie sa dozvedel vzhľadom k tomu, že nemali žiadne potvrdenie od spoločnosti Omega factory, že by prevzali tento tovar určený do Damanu a následne ho aj kontaktovali, že im tento tovar nebol dodaný. V. O. mu predkladal doklady na akreditív, k tomu doklady na loď. V slovenských korunách obchodoval preto, že bol na Slovensku so spoločnosťou ESPRIT SK, ktorá bola tiež na Slovensku, na účtovné veci mal účtovníčku preto menovú doložku neriešil, poukázal na všeobecnú známosť, že napríklad aj samotný štát túto menovú doložku v tom čase neuplatňoval a nemali to robiť ani bežní podnikatelia. Oklamáný bol on V. O., resp. spoločnosťou ESPRIT v tom, že tovar pre Omega factory mali skutočne dodávať. Spoločnosť ESPRIT SK si overil prostredníctvom výpisu z Obchodného registra, nielen podľa internetu ale mu listiny aj predložili, mal doklad totožnosti V. O., bol s ním osobne, jednal s ním, opoznal ho a bavili sa konkrétne o tejto obchodnej veci. V súvislosti so skutkom pod bodom 2/ poukázal na to, že ho poučila účtovníčka, že zo sumy 2 175 000,- Sk je možné uplatniť DPH, robila mu papiere, nemal jej prečo neveriť, mal ju na riadne vedenie účtovníctva. On sám nie je odborne účtovne zdatný, aby ju vedel kontrolovať.

Obž. S.. S. Q. na hlavnom pojednávaní konanom po zrušení prvotného rozsudku Okresného súdu Martin zo dňa 03.12.2013, vypovedal a zodpovedal otázky uvedené v uznesení Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/50/2014 tým, že procesné strany mali možnosť obžalovaného vypočuť, poznajúc dôvody zrušujúceho uznesenia krajského súdu, Obžalovaný na hlavnom pojednávaní súdu predložil vizitky vo vzťahu k spoločnostiam, ktoré kontaktoval a s ktorými jednal, a to vizitky spoločnosti RAVEN, MARTIMEX-SPEDITION, MEDEKO CAST-Eduard Justus, PEON STEEL, ASKONI export - import, MEDEKO CAST- Róbert Ružička, taktiež predložil originál faxového podania zo spoločnosti Feron, z ktorého vyplýva, že im nemal dôjsť spomínaný mail ohľadom jeho dopytu. Po tomto akreditíve mu bol vytvorený iný akreditív tiež v Tatrabanke, a keďže nechcel ísť znovu do problémov, že ho niekto podvedie, v Tatrabanke žiadal o vrátenie akreditívu naspäť, teda akreditív nečerpá. Je skutočne nevinný, nechcel nikoho podviesť, vizitky, ktoré predložil, sú len tie vizitky, ktoré už našiel, pretože takýchto kontaktov bolo viac. Chcel priamo obchodovať s U.S. STEEL Košice, bol na nich odkazovaný, vraveli mu, že majú zmluvy s odberateľmi, ktoré musia dodržiavať, a že mu nemôžu predať železo napriamo, ale cez svojich odberateľov a pri tomto mu odporučili firmu ESPRIT, že s nimi majú dobré obchodné styky. Dal aj inzerát, ozvali sa mu z firmy ESPRIT, o ktorej už vedel, že má odporúčanie priamo z U.S. STEEL, s potvrdením, že obchod - dodanie oceľových zvitkov, a to, čo je uvedené v obžalobe, je cez túto firmu realizovateľné. Poukázal tiež na to, že ďalšie firmy, na ktoré poukazoval prostredníctvom vizitiek, sa to nedalo, pretože išlo o veľké množstvo, s poukázaním i na to, že napr. firma RAVEN mu odporúčala, aby sa obrátil v tejto veci na U.S. STEEL, vizitky dostal pri osobnom jednaní, obdobne tak to bolo so spoločnosťou Feron, pretože hľadal veľké firmy, ktoré mu vedia dodať veľké množstvo tovaru. Z tejto firmy mu taktiež telefonovali, že mu nemôžu žiadaný tovar dodať. Poukázal i na spoločnosť MARTIMEX-SPEDITION, s ktorou konal vo vzťahu k zabezpečeniu prevozu tovaru. Ďalšie vizitky sú na základe odporúčaní, ktoré mal pri možnosti snahy o realizáciu obchodu, a týchto aj telefonicky kontaktoval. Zopakoval, že nemal dôvod nedôverovať firme ESPRIT SK, ktorí boli doporučení priamo z U.S. STEEL a túto mu odporúčali zo spoločnosti Feron a RAVEN. Žiadny podvod nespáchal, je nevinný, chcel normálne fungovať, slušne podnikáť, a takto dopadol. V súvislosti s touto vecou hľadal aj ďalšie materiály, tiež už uvádzaný akreditív v Tatrabanke, o ktorom vypovedal, poukázal však na to, že 26.11.2008 mu bol vykradnutý byt, ukradli mu vtedy peniaze, papiere, doklady. Mal tam aj materiály v súvislosti s akreditívom. Pre problémy s prvým akreditívom a na základe výzvy Tatrabanky podpísal nečerpanie a vrátenie akreditívu. Na detaily ohľadom vykradnutia bytu si už nepamätal. Listinne preukázať nevedel, pretože doklady žiadané

krajským súdom už nemal. Vo vzťahu k pôžičke na realizáciu žalovaného obchodu uviedol, že časť peňazí mal a dve časti mal požičané, takže to bolo financované z troch zdrojov, prvý zdroj bol jeho, druhý zdroj bol z rodiny a tretí zdroj bol od F. H. a pokiaľ uvádzal obchodného partnera, tak tým myslel rodinnú firmu, teda Arabov. Kvôli týmto problémom v žalovanej veci vo veci, v ktorej je obžalovaný, iný obchod so železom, resp. oceľou nevykonával. K vizitkám sa dostal v súvislosti s jeho snahou realizovať obchod uvedený v obžalobe, s jeho snahou zabezpečiť tovar a dopravu. V účtovníctve a v ekonomike sa nevyzná, poukázal na to, že mal vysoké pokuty od daňového úradu za chyby v účtovníctve, musel preto hľadať novú účtovníčku, účtovníčku mal práve na to, čomu on nerozumel, poukazoval na jej vzdelanie a papiere, ktoré jej mal predkladal, ďalej v tom mala konať ona. Doklad o pôžičke mal od F. H., tento mu bol tiež odcudzený. Či ho predkladal účtovníčke, to už presne povedať nevie, lebo to bolo dávno. Poukázal i na to, že v tom čase, keď sa vec vyšetrovala, keby si bol odcudzené mu doklady, listiny, vyšetrovateľ žiadal, bol by mu ich predložil, teraz to už možné nie je. Na Slovensko prišiel študovať finančne zabezpečený, pomáhal mu otec, rodina, teda Arabi, nemal finančné problémy. Jeho otec ho, ako aj ďalšie deti, finančne zabezpečoval dostatočne, taktiež rodina, i jeho brat a sestra študovali v zahraničí, bol finančne zabezpečený a nepotreboval zbohatnúť na tejto trestnej veci. Od F. H. mal požičané 4 milióny Sk, ktoré mu ešte za jeho života vrátil. Medzi spoločnosťou SIC a ESPRIT SK bola uzatvorená písomná zmluva, ktorú dával do spisu pri vyšetrovaní, ako aj faktúry a príjmové doklady. Už vypovedal a pridrižiava sa svojej výpovede vo vzťahu k zárukám na zabezpečenie záväzku, znova uviedol, že všetky firmy ktoré oslovil, mu poukazovali na veľkú spoločnosť U.S. STEEL, čo bola pre neho veľká záruka, pretože ju snád pozná každý a táto spoločnosť mu odporučila spoločnosť ESPRIT SK, cez ktorú bolo možné obchod zrealizovať a jemu išlo práve o toto. Chcel mať dobré meno v arabských krajinách, chcel rásť, kariéru, chcel, aby vyšiel obchod a nerozmýšľal nad tým, že ho oklamú. Od U.S. STEEL vedel, že majú uzavreté zmluvy s odberateľmi a keď mu ich odporučili, tak tomu porozumel tak, že s nimi majú uzavreté zmluvy. Tovar, ktorý mal byť doručovaný do Saudskej Arábie nevidel, keby ho bol videl, tak by bol dodaný. Poukázal na svedka O., ktorý nechodil na políciu, dával doklady, že nemôže prísť, on je ten, ktorý ho podviedol, on tvrdil, že ho nikdy nevidel, čo nie je pravda. Peniaze zobral, podpísal prevzatie peňazí, obchod mal prebehnúť a potom tvrdil, že ho nepozná. Naopak on, ako obžalovaný, ho opoznal, i teraz by ho opoznal „i v minúte svojej smrti“. Je samozrejmé, že sa zaujímal o tovar, mal snahu ho vidieť, nikto mu však nedvíhal telefón vo firme ESPRIT SK a u svedka Dunu, vyhrážali sa mu, prišli do jeho priestorov na Ul. Langsfeldovej, vyhrážali sa mu zabitím, „kadejakí“ ho hľadali. Keď tovar nebol doručený podľa dohody, pýtala sa ho firma zo Saudskej Arábie na tovar, on kontaktoval firmu ESPRIT SK, svedka O. a začali na neho vyhrážky, tlaky, hľadali ho. To bolo práve v čase, keď sa o tovar zaujímal, chcel ho vidieť, chcel vrátiť peniaze. Tovar pred vyplatením 14 miliónov Sk nevidel. So spoločnosťou OMEGA Service sa vysporiadal tak, že nahlásil, že ESPRIT SK tovar nedodal, povedal, že dá oznámenie na políciu, žiadal späť vyplatenie peňazí, potom však vznikla situácia, že svedok O. povedal, že ho nepozná, že peniaze nedá. On, ako obžalovaný, bol podvedený, prišiel o peniaze, o tovar a o meno, dožadoval sa konfrontácie u vyšetrovateľa, chcel žiadať vrátenie peňazí, on však ani raz neprišiel. Peniaze spoločnosti OMEGA Factory nevrátil, lebo takú sumu nemal, keby mal tovar, tak im ho dá, vie, že tie peniaze v živote neuvidí. Oni od počiatku išli s tým, že ho podvedú, čo aj urobili. Vo vzťahu k skutku pod bodom 2/ obžaloby vypovedal, že išlo o zmenu v kurze a išlo o rozdiel v sume za dopravenie tovaru, preto to bolo treba zaplatiť, znova poukázal na to, že už o tom vypovedal a keďže on chcel, aby už bol tovar doručený, tak to zaplatil a keď vypovedal, že išlo o škodu na kurze, tak to malo súvislosť s dopravou tovaru, keďže podmienkou na dopravu tovaru bolo vyrovnanie kurzovej straty. Uviedol, i to, že študoval medicínu a nie veci ohľadom dane. Nikdy nechcel robiť ekonomickú trestnú činnosť, aj keď tomu nerozumie, účtovníčka mu vravela niečo také, že firma prekročila limit a musí byť platcom DPH, účtovníčka mu povedala, že môže zo sumy 2 175.000,- Sk žiadať DPH späť, keďže už musel byť platcom DPH. Nikdy nikoho nechcel oklamať, a to ani pri DPH, pre neho bol prioritný tovar, nie daň. Všetky faktúry odovzdal policajtovi. K faktúre, čo uvádza krajský súd i obžaloba, sa bližšie nevie vyjadriť, pretože všetko čo mal, odovzdal vyšetrovateľovi. K dodávateľskej faktúre č. 050009 zo dňa 07.02.2005 sa nevedel vyjadriť ani prokurátor.

Svedok Z.. S. A. vo svojej výpovedi poukázal na to, že na prelome mesiacov apríl až máj 2006 ho kontaktovala poškodená strana, že mali zaplatiť 455 000,- USD spoločnosti obžalovaného za dodanie 1000 ton nejakého oceľového materiálu. Poškodená strana nedostala ani tovar, ani jej neboli vrátené peniaze a po konzultácii spísal trestné oznámenie, priložil k nemu prílohy, ktoré sú súčasťou spisu a aj podmienky k otvoreniu čerpania akreditívu, pripojil sa k veci s uplatňovaním nároku na náhradu škody. Bližšie okolnosti prípadu však nepozná, teda nevie kto, ani s kým, ako a čo urobil. V tejto veci s obžalovaným do kontaktu neprišiel. O spoločnosti ESPRIT SK sa dozvedel len od poškodeného v

súvislosti s touto vecou. K platbe akreditívu uviedol, že ide o čisto formálnu záležitosť banky, ktorá skúma podmienky akreditívu. Vie, že aj spoločnosť NONA TRADE mala vystavovať doklady potrebné pre čerpanie akreditívu. Akreditív otvoril poškodený prostredníctvom Tatra banky, podľa jeho informácií od vyšetrovateľa, všetky dokumenty pre čerpanie akreditívu nemali byť v poriadku. S V. O. M. N. M. I. nebol nikdy v kontakte ani s ich firmami, o ich prepojeniach a spoločnostiach, v ktorých vystupovali vie len z tejto trestnej veci.

Svedkyňa M. I. vypovedala, že sa už nevie rozpamätať na túto trestnú vec, nevie o čo išlo. Meno obžalovaného jej nič nehovorí, pripustila, že spoločne aj s už nebohým V. O. bola v kontakte s obžalovaným. V. O. je nebohý, v spoločnosti ESPRIT SK bol konateľom. Ona vstúpila do spoločnosti ESPRIT SK tak, že ju oslovil V. O. preto, lebo on bol trestne stíhaný, bol už aj vo väzení a bolo mu povedané, že ako konateľ už nemôže pokračovať. Preto mu poradili, aby dal niekoho iného za konateľa a takýmto spôsobom sa stala konateľkou. Reálne však vo veciach vystupoval on - V. O., splnomocnila ho na to. Nevie čo bolo predmetom spoločnosti, pretože všetko robil V. O., ona reálne nerobila nič a vystupovala len papierovo. Nevie povedať ani kto viedol účtovnú evidenciu spoločnosti, ona sama s účtovníctvom nepracovala, nerozumie mu a V. O. s ním ani nepomáhala. Vychodenú má textilnú priemyslovku, odbor pletiarstvo. Nevie povedať kto vystavoval a podpisoval faktúry, účtovné doklady ani či sa táto spoločnosť venovala aj autodoprave a či vlastne má nejaké vozidlá. Nevie nič ani o transakciách spoločnosti. Nevie sa vyjadriť k veci, ani k prípadne predloženým faktúram, účtovným dokladom. Ovláda jazyk slovenský a maďarský, anglický jazyk vôbec neovláda. Poukazovala na to, že pre problémy, ktoré mal mať s trestným stíhaním a väzením chceli V. O. zrušiť živnosť alebo niečo v tomto smere, preto sa bol niekde informovať a na úrade mu poradili, aby mohol fungovať ďalej, že aby si našiel iného konateľa, preto ju oslovil a ona s týmto súhlasila. Nevie povedať nič ani o zamestnancoch spoločnosti ani o manažéroch. V spoločnosti nebola aktívne vôbec. Nevie ani, či ešte je alebo dokedy bola konateľkou, splnomocnenie V. O. nezrušila. Aj v čase tejto trestnej veci žila s V. O. ako družka a o obchodných veciach sa nebavili. S tým, že bude vystupovať ako konateľka a reálne nebude nič robiť súhlasila preto, lebo žili ako druh a družka.

Svedok S. X. N. vo svojej výpovedi uviedol, že ho oslovil V. O., či by nechcel pracovať pre jeho spoločnosť. Rozprával mu, že niečo hľadá a chystá, že už aj skôr mal rozpracované niečo veľké, obrovské, a to aj finančne. Oficiálne pre neho pracoval podľa pracovnej zmluvy od 03. 12. 2003 do konca februára 2004. V. O. hľadal niečo čo by bolo obrovské, vravel mu, že sa bude stretávať s ľuďmi, s ktorými ho nakontaktuje, že bude veľa práce. Chystal veľký biznis, plánoval ho, nijak ho však nekonkretizoval. Vravel mu, že keď ho nájde, tak to bude dlhodobá a, že bude veľmi spokojný a zaplatený. Čo sa týka samotného spôsobu práce v spoločnosti ESPRIT SK, tak reálne sa s nikým nestretol, nik ho nevolal, O. mu žiadnu konkrétnu prácu nedal, napriek tomu dostával plat a platili za neho aj odvody. Pokiaľ vie, tak táto spoločnosť nemala žiadnu prevádzku, mala len jednu kanceláriu a on mal byť v tejto firme ako manažér pri veľkých projektoch, O. však len rozprával a tvrdil, že hľadá niečo veľké. V kancelárii sedeli V. O. M. M. I., čo však oni reálne robili to on nevie, jemu konkrétne nič nepovedali. Nevie v akom vzťahu bol O. N. I., zrejme to však bola jeho účtovníčka, aspoň tak vystupovala. Nevie, či O. vlastnil nejaké autá, servis, garáže alebo či nejako chcel alebo mal spolupracovať s firmami, ktoré by sa týmto zaoberali, reálne mu o práci firmy ESPRIT SK nepovedal nič. V kancelárii O. bol možno štyri až päťkrát, inak do kancelárie nechodil. Keď si pýtal robotu, povedali mu, že sa nemá o nič starať, že oni sami ho budú volať k akciám, ktoré nájdu. Celé mu to bolo divné, preto s prácou pre V. O. skončil a až keď neskôr stretol O. tak mu tento povedal, že už má nejakú veľkú, obrovskú vec, bližšie sa ho však nepýtal o čo ide. Má obavu, či jeho meno, funkcia nebola len niekde využitá, pretože v skutočnosti nič nepodpisoval a reálne v tejto firme nič nerobil. Len nedávno ho v tejto súvislosti prekvapila písomnosť zo Sociálnej poisťovne, kde mu oznamovali, že nemá mať ukončený poisťný pomer u zamestnávateľa MRC Slovensko, pričom však on v tejto spoločnosti nikdy nič nerobil, a z jeho zisťovaní mala táto spoločnosť prevziať spoločnosť ESPRIT SK. Vie, že V. O. mal nejaké zdravotné problémy a, že zomrel.

Svedkyňa Z. Z. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že si nespomína na okolnosti sumy, ktorú mal obžalovaný poukázať spoločnosti ESPRIT SK vo výške 14 miliónov Sk. Nespomína si ani na sumu 4 milióny Sk od F. H.. Uviedla, že je možné, že sa bavili o možnosti požičania peňazí firme, nespomína si však, či sa rozprávali o požičaní peňazí do firmy a potom o ich vrátení, nevytlúčila to však. Z dôvodu pokročilého času si nespomína, či jej bola predložená nejaká zmluva o pôžičke od F. H.. Pamätá si, že ju vypočúvali v Žiline, že jej ukazovali nejaké listiny k pôžičke, nepamätá si však už, či boli zaevidované, alebo neboli. Účtovníctvo obžalovaného nemá k dispozícii, nemá žiadne účtovné doklady, nevie ani

potvrdiť ani vyvrátiť, či dala do účtovníctva pôžičku od F. H.. Nevedela odpovedať na otázku, či keď jej v Žiline ukazovali nejaké listiny k pôžičke, či to boli individuálne listiny - teda nezviazané, alebo či boli zviazané v spise. Vo vzťahu k obžalovanému uviedla, že ekonomike a účtovníctvu nerozumel, snažila sa mu veci vysvetliť „polopate“, ak bolo treba aj viackrát, avšak aj tak nerozumel. V súvislosti so skutkom pod bodom 2/ a s uplatnením odpočítania dane, na dodávateľskú faktúru a ani na to, čo v tejto súvislosti vypovedala, si nepamätá, neúčtovala nič, k čomu by nemala podklad. Teda dodávateľská faktúra musela existovať a ak bola zaúčtovaná, fyzicky existovala, musela ju vidieť. Nemá vedomosť čo sa stalo s účtovníctvom.

Svedkyňa H. S. vo svojej výpovedi potvrdila, že v rámci plnenia svojich pracovných povinností v Slovenskej obchodnej a priemyselnej komore v Žiline prišla do styku s obžalovaným, keďže jej pracovnou náplňou je overovanie obchodných dokladov, osvedčení o pôvode tovaru, vývozných faktúr a iných dokumentov. Dňa 08. 02. 2005 sa k nej dostavil obžalovaný ako konateľ SIC s. r. o. Martin z dôvodu potvrdenia vyplnených dokladov, osvedčení o pôvode č. 001012 pre tovar za horúca valcované plechy v množstve 1 000 ton pre príjemcu Omega factory, tiež s ďalšími dokladmi ako potvrdenie certifikátu a faktúry. Tieto ním žiadané doklady overila, osvedčila. Mala dojem, že obžalovaný jej predložil aj nákupné faktúry alebo kontrakt, ktorým dokladoval pôvod tovaru z týchto dokladov si však nevyhotovila fotokópie. Svoju požiadavku na potvrdenie týchto dokladov odôvodňoval, niečo jej uvádzal, avšak vzhľadom na časový odstup a veľký počet klientov si už bližšie nespomenula.

Svedkyňa F. H. U. vypovedala, že na základe poverenia daňového úradu v roku 2005 vykonávala kontrolu oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie február 2005 spoločnosti SIC Martin, ktorá si ho uplatňovala z faktúry za prepravu dodávateľa ESPRIT SK. Nebolo jasné k akej dodávke tovaru sa preprava viaže, preto požiadali konateľa spoločnosti - obžalovaného, aby preukázal, že prijatú dopravu použil na svoje uskutočniteľné zdaniteľné plnenia v zmysle zákona o DPH. K listinám, ktoré požadovala konateľ spoločnosti uviedol, že všetky prepravné doklady sa nachádzajú u dodávateľa tovaru a to spoločnosti ESPRIT SK. Daňový úrad zaslal dožiadanie Daňovému úradu Košice IV, ktorý však nepreveril uskutočnenie zdaniteľných plnení a zahájil u daňového subjektu ESPRIT SK s.r.o. Košice daňovú kontrolu. Pretože v zmysle zák. č. 511/1992 Zb. je daňový subjekt ten, ktorý preukazuje úplnosť a správnosť údajov uvádzaných v daňovom priznaní alebo hlásení a toto spoločnosť SIC nepreukázala, teda či prepravu z faktúry č. 050009 použila na uskutočňovanie zdaniteľných plnení, nebol jej nárok na odpočítanie dane uznaný. Správca dane ukončil daňovú kontrolu s tým, že znížil nadmerný odpočet z deklarovanej sumy v daňovom priznaní o výške 352 459 Sk na sumu 5 190 Sk, pričom rozdiel preukazuje faktúra č. 050009. O zistených skutočnostiach pri daňovej kontrole bola spísaná zápisnica o ústnom pojednávaní a následne bolo vydané rozhodnutie na sumu 5 190 Sk. Do spisu týkajúceho sa daňovej kontroly sa faktúry a účtovné doklady kontrolovaného subjektu dostali predkladaním daňovým subjektom, tieto im boli predložené v origináloch.

Svedkyňa F. S. S. vypovedala, že ako pracovníčka Tatra banky mala na starosti celú agendu týkajúcu sa dokumentárnych akreditívov, export, import a to od otvorenia prípadu cez prezentáciu dokumentov až po účtovanie. Vec, v ktorej sa vedie trestné stíhanie začala vo vzťahu k Tatra banke telefonátom obžalovaného, ktorý pripravoval obchod so Saudskou Arábiou a očakával otvorenie akreditívu, čo muselo byť pred 24. 09. 2004 pretože 24. 09. 2004 už kontaktovali Saudy Hollandy bank o informáciu, či akreditív bol otvorený a kde, k čomu dostali odpoveď 25. 09. 2004, že dokumentárny akreditív bol otvorený v prospech SIC Martin na sumu 455 000,- USD, ktorý dňa 06. 10. 2004 avizovali oprávnenému SIC Martin. Boli dané podmienky vyplatenia akreditívu a to, že suma 136 500 USD mala byť vyplatené proti prezentácii akontačnej faktúry a záruky od oprávneného, ďalšia suma 136 500,- USD mala byť vyplatená proti prezentácii inšpekčného certifikátu potvrdeného kupujúcim Omega factory a suma 182 000,- USD proti prezentácii dopravných dokumentov - faktúra, námorný konosament, certifikát vlastníka lode alebo kapitána, certifikát o pôvode, baliaci list, mill test, certifikát. Dňa 30. 09. 2004 bola zaslaná prvá sada dokumentov do otvárajúcej banky Saudy Hollandy bank na sumu 136 500,- USD a hodnota sady dokumentov bola dňa 11. 10. 2004 zaplatená a pripísaná v prospech oprávneného bezhotovostným prevodom, napriek chybným dokumentom, napriek tomu však otvárajúca banka s takýmto postupom súhlasila, súhlasila s ich preplatením. Obdobne tak druhá sada dokumentov, i keď nebola vôbec prezentovaná, napriek tomu obdržali od otvárajúcej banky platbu vo výške 136 410,- USD a tretia sada dokumentov na sumu 182 000,- USD bola zaslaná do otvárajúcej banky dňa 11. 02. 2005 a taktiež obsahovala nezrovnalosti oproti akreditívu s danými chybami. Otvárajúca banka opäť súhlasila s ich vyplatením, dňa 24. 02. 2005 Tatra banka obdržala sumu vo výške 181 810,- USD, ktoré pripísala na účet

oprávneného v Tatra banke. Poznamenala, že i keď dokumenty nezodpovedali podmienkam akreditívu, v praxi je bežné, že aj chybné dokumenty sú preplatené a málokedy, že je zaplatené aj bez prezentácie dokumentov. Vo vzťahu k samotnému obžalovanému uviedla, že s ním, ako s konateľom SIC Martin prišla do kontaktu len telefonicky, pričom však telefonický kontakt bol veľmi častý, pôsobil na ňu dojmom ako keby akreditív robil prvýkrát a poskytovali mu veľmi základné informácie o všetkom, čo vlastne robili. informoval ich o tom, že plánuje takýto obchod, informovali ho o tom ako sa to robí. Tieto telefonáty sa týkali len tohto konkrétneho prípadu, opätovne uvádzala, že obžalovaný na ňu pôsobil neznalo, ako keby takéto obchody nikdy nerobil.

Cieľom znaleckého dokazovania a vypracovania znaleckého posudku bolo určiť na základe pismoznaleckej expertízy, či sporné podpisy na predmetných faktúrach - listinách vyhotovil V. O. alebo S. Q. prípadne iná osoba. Z výsledkov podrobného znaleckého dokazovania vo vzťahu k znaleckému skúmaniu spornej faktúry - listín vo vzťahu k S. Q. resp. V. O., resp. k ďalším listinám a identifikovania konkrétnych listín ku konkrétnej osobe vyplynul záver znalca, že V. O. nie je možné jednoznačne vylúčiť ako možného pisateľa sporných podpisov a nedá sa jednoznačne vylúčiť ani možnosť, že sporné podpisy vyhotovil V. O. s úmyslom vyhotoviť vlastný spôsob podpisovania. Taktiež nie je možné vylúčiť možnosť, že podpis vyhotovil V. O. za určitých špecifických podmienok, pri ktorých mohli vzniknúť rozdielne znaky. Súčasne vzhľadom na charakter podpisov V. O. ako jednoduchých charakteristických s pomerne vysokou variabilitou tvarovania strednej a koncovej časti sa rovnako nedá vylúčiť možnosť, že sporné podpisy boli vyhotovené napodobením, avšak v tomto prípade by pisateľ sporných podpisov musel veľmi dobre poznať spôsob podpisovania V. O..

Z listinných dôkazov sú obsahom spisu

- faktúra č. 0400001, ktorou dodávateľ SIC s.r.o. Martin fakturuje odberateľovi Omega factory Saudská Arábia sumu 455 000,- USD za dodávky predmetnej ocele,
- faktúra č. 2004/67, ktorou ESPRIT SK, s.r.o. fakturuje SIC s.r.o. sumu 14 208 000,- Sk s dátumom splatnosti 02. 10. 2004 a formou úhrady v hotovosti, pričom fakturovaná suma mala byť uhradená v troch rovnakých splátkach 4 736 000,- Sk v dňom 09., 16. a 23. 09. 2004,
- výdavkový pokladničný doklad, ktorým mal SIC s.r.o. spoločnosti ESPRIT SK vyplatiť sumu 4 736 000,- Sk dňa 09. 09. 2004 k čomu je pripojený i príjmový pokladničný doklad,
- výdavkový pokladničný doklad, ktorým mal SIC s.r.o. spoločnosti ESPRIT SK vyplatiť sumu 4 736 000,- Sk dňa 16. 09. 2004 k čomu je pripojený i príjmový pokladničný doklad,
- výdavkový pokladničný doklad, ktorým mal SIC s.r.o. spoločnosti ESPRIT SK vyplatiť sumu 4 736 000,- Sk dňa 23. 09. 2004 k čomu je pripojený i príjmový pokladničný doklad,
- ďalšie pokladničné doklady k vykazovaniu platby vo výške 2 175 000 Sk dňa 08. 02. 2005 spoločnosti ESPRIT SK ako úhrada faktúry č. 050009 z ktorej bola odpočítavaná DPH,
- výpis z Obchodného registra spoločnosti SIC s.r.o. Martin,
- osvedčenie o pôvode č. 001012 potvrdené Slovenskou obchodnou a priemyselnou komorou v Žiline ako potrebné pre čerpanie akreditívu,
- listina SIC s.r.o. adresovaná Tatra banke ako avizujúcej banke, ktorým obžalovaný predkladal dokumenty k preplateniu akreditívu v hodnote 136 500,- USD zo dňa 29. 09. 2004,
- neodvolateľný akreditív č. 040920 IM911CA vystavený dňa 25. 09. 2004 pre beneficienta SIC s.r.o. Saudy Hollandy bankou v Saudskej Arábii,
- nákupná objednávka spoločnosti Omega factory, ktorou si u spoločnosti SIC s.r.o. objednala 08. 09. 2004 dodanie 1 000 ton oceľového materiálu bližšie identifikovaného,
- proforma faktúra zo dňa 13. 09. 2004, ktorou spoločnosť SIC s.r.o. Martin potvrdzovala kupujúcemu jeho objednávku so schopnosťou dodať požadovaný tovar,
- faktúra zo 07. 02. 2005, ktorou spoločnosť SIC s.r.o. Martin fakturuje spoločnosti Omega factory sumu 455 000 USD a za súčasného potvrdenia, že v dňoch 11. 10. a 18. 11. 2004 bolo z akreditívu čerpaných 60 % kúpnej ceny (2 x 136 500 USD),
- potvrdenie o vykonanej skúške č. 6704/KE/04 zo dňa 21. 10. 2004 vykonanej spoločnosťou NONA TRADE s.r.o. ako listina potrebná pre čerpanie akreditívu obžalovaným,
- nákladný list č. MSCUBR005222 ako tiež jedna z listín potrebných pre čerpanie akreditívu obžalovaným,
- osvedčenie o skúškach vo výrobnom závode (certifikát mill test),
- osvedčenie o pôvode tovaru potvrdeného Slovenskou obchodnou a priemyselnou komorou v Žiline č. 001012,
- vyhlásenie spoločnosti ESPRIT SK s.r.o. Košice pre spoločnosť Omega factory,

- prípis spoločnosti Omega factory obžalovanému zo dňa 27. 03. 2005, ktorým bol obžalovaný upozornený na nedodanie tovaru,
- emailová komunikácia o tom, že spoločnosť Omega factory sa cíti byť poškodenou spoločnosťou,
- vyhlásenie poškodeného o pravosti všetkých predložených dokumentov,
- korešpondencia medzi obžalovaným a poškodeným v súvislosti so schopnosťou dodať požadovaný tovar,
- predfaktúra zo dňa 29. 09. 2004 vystavená obžalovaným ako potrebná predfaktúra pre čerpanie sumy vo výške 136 500 USD ako prvej časti z akreditívu,
- potvrdenie o doprave tovaru zo dňa 07. 02. 2005 overeným Slovenskou obchodnou a priemyselnou komorou v Žiline,
- swiftové správy medzi Tatra bankou a Saudy Hollandy bank,
- potvrdzujúce vyjadrenie Tatra banky o čerpaní akreditívu v dňoch 11. 10. 2004, 18. 11. 2004 a dňa 24. 02. 2005,
- dobropisy, ktorými boli pripísané sumy čerpané z akreditívu na účet spoločnosti SIC,
- výpisy z dolárového účtu spoločnosti SIC s.r.o. Martin vedeného v Tatra banke s preukazovaním čerpania súm z akreditívu obžalovaným,
- listiny doložené Daňovým úradom Žilina - overená fotokópia faktúry č. 050009 zo dňa 07.02.2005 na sumu 2 175.000,- Sk, disponovanie účtovníctvom spol. SIC, s.r.o. Martin, rozhodnutia o sankciách voči spol. SIC, s.r.o. - za porušenie zákona o účtovníctve, za nezaplatenie DPH, za nepodanie daňových priznaní, za nezaplatenie dane z príjmov zo závislej činnosti, za zistenie rozdielov medzi daňou zistenou správcom dane a daňou uvedenou v daňovom priznaní a rozhodnutia, rozhodnutia o ich odpise, výpis z obchodného registra vo vzťahu k zrušeniu spoločnosti SIC, s.r.o.,
- listiny v súvislosti s akreditívom bankového subjektu a jeho nenačerpaní,
- listiny v súvislosti s krádežou vecí obžalovaného z bytu, medzi nimi i účtovných dokladov.

Z vyjadrenia spoločnosti RAVEN a.s. Považská Bystrica vyplýva, že ich spoločnosť nebola v obchodno-záväzkovom vzťahu so spoločnosťou SIC, ESPRIT SK, NONA TRADE a nezistili, že by zástupcovia týchto firiem rokovali s obchodnými manažérmi, nenakupovali ani nepredávali tovar - valcované oceľové zvitky daných rozmerov 1 770 x 4 mm, pritom však nevedú v spoločnosti žiadne záznamy, objednávky, doklady ani listiny z rokovaní, ani so zástupcami týchto firiem. Spoločnosť U.S. STEEL Košice s.r.o. oznámili, že so spoločnosťou SIC nie sú a neboli v obchodno-záväzkovom vzťahu a to ani so spoločnosťou ESPRIT SK a ani spoločnosťou NONA TRADE. Z vyjadrenia spoločnosti FERONA Slovakia, a. s. Žilina vyplýva obdobná informácia, že so spoločnosťami SIC, ESPRIT SK, NONA TRADE nespolupracovali. Obsahom spisu je aj daňové priznanie spoločnosti obžalovaného SIC s.r.o. Martin k DPH za obdobie mesiaca február 2005 vrátane rozhodnutia Daňového úradu Martin zo dňa 18. 07. 2005 o znížení uplatneného nadmerného odpočtu DPH v danom období, vrátane zápisnice o ústnom pojednávaní v rámci výkonu daňovej kontroly v spoločnosti SIC s.r.o. Martin a k tomu sa viažuci protokol o daňovej kontrole.

Vo vzťahu k osobám V. O. M. M. I. boli rovnako do spisu doložené listinné dôkazy o nich a o ich veciach súvisiacich s trestnými stíhaniami:

- uznesenie Okresného súdu Košice II sp. zn. 6T/114/2006 zo dňa 12. 06. 2012 o zastavení trestného stíhania proti obv. V. O., J.. XX. XX. XXXX pre trestný čin skrátenia dane a poistného podľa § 148 ods. 1, ods. 4 Tr zák. účinného do 31. 12. 2005 (s tvrdením skrátením dane vo výške 1 269 480 Sk) z dôvodu úmrtia obvineného,
- návrh na podanie obžaloby OR PZ Košice OKP Košice zo dňa 10. 11. 2006 na obv. M. I., J.. XX. XX. XXXX M. V. O., J.. XX. XX.XXXX pre trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. (s tvrdenou spôsobenou škodou vo výške 3 552 245 Sk),
- obžaloba Okresnému súdu Košice II zo dňa 23. 12. 2005 okrem iných aj na V. O. pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Tr zák. v štádiu pokusu podľa § 8 Tr. zák. a v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. (s tvrdenou škodou vo výške 409 677 Sk),
- uznesenie Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor východ, zo dňa 20. 05. 2012 o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, okrem iných aj M. I., pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa 296 Tr. zák. a zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. (s tvrdenými spôsobenými škodami vo výškach najmenej 1 645 127,60 €, tiež v tvrdenej spôsobenej škode najmenej 15 249 361,93 € a v prípade vyplatenia ostatných tvrdených nárokov aj v ďalšej škody vo výške 2 035 542,83 €, tiež v tvrdenej

škode vo výške 566 551,03 €), pričom bez zaujímavosti nemôže ostať fakt tvrdenia v tomto vznesenom obvinení, že cieľom malo byť páchanie ekonomickej trestnej činnosti okrem iného aj s hlavnou úlohou zabezpečovať realizáciu predstieraných zdaniteľných plnení spočívajúcich v obchodovaní s rôznymi komoditami, okrem iného aj s oceľou, predstierajúc, že s danými komoditami riadne obchodujú, zabezpečujú tovar, ktorý bol predmetom obchodovania, starajúc sa o logistiku súvisiacu s prepravou tohto tovaru podľa účtovných a prepravných dokladov, zároveň takto mali zabezpečovať vyhotovovanie prepravných a účtovných dokladov k jednotlivým prepravám za jednotlivé obchodné spoločnosti a dávajúc aj pokyny najnižším článkom skupín, tzv. bielym koňom, ktoré mali vystupovať ako štatutárny zástupcovia obchodných spoločností nachádzajúcich sa v reťazcoch,

- návrh Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor východ, zo dňa 01. 10. 2012, na zastavenie trestného stíhania obv. V. O., J.. XX. XX. XXXX - pre jeho úmrtie a ktorý bol stíhaný za pomoc k pokračovaciemu trestnému činu skrátenia dane a poistného podľa § 10 ods. 1 písm. c/ k § 148 ods. 5 Tr. zák. účinného do 01. 01. 2006 (s tvrdenými spôsobenými škodami vo výškach - 1 079 509 €, 1 828 831 €, 2 384 129 €, 182 754,78 €).

Z Obchodného registra na spoločnosť ESPRIT SK s.r.o., NONA TRADE s.r.o. jednoznačne vyplýva prepojenosť, známosť a bez pochybností i z toho vyplývajúce vzťahy (popri skutočnostiach uvádzaných samotnou svedkyňou M. I. pri svojom výsluchu), keďže v spoločnosti ESPRIT SK, s.r.o. bol spoločníkom aj V. O., taktiež konateľom, popritom bola konateľkou aj M. I. (v daných obdobiach podľa výpisu z Obchodného registra) a v spoločnosti NONA TRADE s.r.o. bola spoločníčkou M. I., v danom období podľa výpisu z Obchodného registra bola aj konateľkou tejto spoločnosti.

Na základe vyžiadania boli do spisu Daňovým úradom v Žiline doložené žiadané listinné dôkazy, ako overená fotokópia faktúry č. 050009 zo dňa 07.02.2005 na sumu 2 175.000,- Sk, ktorá bola založená v spise daňového subjektu Slovak International Company, s.r.o., so sídlom Jilemnického 8, 036 01 Martin taktiež, že v súvislosti s povereným výkonom kontroly na zistenie oprávnenosti nároku na vrátenie nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie február 2005 disponovali účtovníctvom spol. SIC, s.r.o. Martin v potrebnom rozsahu, taktiež že všetky doklady po vykonaní daňovej kontroly boli odovzdané obžalovanému. Súčasne zaslali, v desiatkach, rozhodnutia o sankciách voči spol. SIC, s.r.o. a súčasne pripojili i rozhodnutia o ich odpise z dôvodu zániku daňového dlžníka výmazom obchodnej spoločnosti z obchodného registra dňom 12.08.2010. Medzi početnými rozhodnutiami daňového úradu o ukladaní pokút v rôznych výškach od rádovo 1.000,- Sk až po niekoľko desiatok tisíc Sk, sú aj rozhodnutia daňového úradu o uložení pokuty za porušenie zákona o účtovníctve, za nezaplatenie DPH, za nepodanie daňových priznaní, za nezaplatenie dane z príjmov zo závislej činnosti, za zistenie rozdielov medzi daňou zistenou správcom dane a daňou uvedenou v daňovom priznaní a rozhodnutia o odpísaní daňových nedoplatkov, vrátane výpisu z obchodného registra vo vzťahu k zrušeniu spoločnosti SIC, s.r.o..

Oznámením bankovej spoločnosti boli potvrdené vyjadrenia obžalovaného vo vzťahu k otvoreniu akreditívu v prospech SIC, s.r.o., ktorý však nebol načerpaný.

Ďalej bolo zistené, že uznesením vyšetrovateľa OR PZ OKP Martin bolo dňa 26.11.2008 začaté trestné stíhanie vo veci zločinu krádeže podľa § 212 ods. 4 písm. a/ Tr. zák., v ktorej bol poškodeným práve obžalovaný S.. S. Q., a v ktorej veci okrem iného vypovedal dňa 04.12.2008, že okrem iných vecí, mu boli odcudzené aj firemné účtovné doklady. V tejto veci bola vykonaná ohliadka miesta činu i s fotodokumentačným podchytením priestorov bytu i priestorov, odkiaľ mali byť veci odcudzené, pričom uznesením vyšetrovateľky OR PZ OKP Martin bolo dňa 26.03.2009 trestné stíhanie vo veci zločinu krádeže podľa § 212 ods. 4 písm. a/ Tr. zák. prerušené, nakoľko sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe.

K osobe obžalovaného súd zistil, že v odpise z registra trestov sa nenachádza žiadne také odsúdenie, na ktoré by súd mohol prihliadať k času tvrdenej žalovanej trestnej činnosti, podľa výpisu z registra priestupkov má evidované priestupky nesúvisiace však po materiálnej strane s prejednávanou trestnou vecou - ide o priestupky riešené blokovou pokutou na úseku dopravy.

Svedok V. O., J.. XX. XX. XXXX nemohol byť súdom vypočutý vzhľadom na fakt jeho úmrtia preukázaného úmrtným listom vystaveným Matričným úradom - mestskou časťou Košice západ zo dňa 14. 06. 2012.

Okresný súd v Martine po riadení vykonaného dokazovania postupom uvedeným v Trestnom poriadku, taktiež v smere uvedenom Krajským súdom v Žiline v jeho uznesení sp.zn. 2To/50/2014 zo dňa 30.07.2014, prihládajúc na dôkazy vykonané na verejnom hlavnom pojednávaní, predovšetkým stranami, pri zachovaní ich rovnosti, hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností tejto trestnej veci jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či by ich obstaral sám, alebo orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán, a takto dospel i po doplnenom dokazovaní po vrátení mu veci Krajským súdom v Žiline na znovu prejednanie v potrebnom rozsahu a rozhodnutie, že v danej veci a vo vzťahu k žalovanému skutku pod bodom 1/ a v ňom k osobe obž. S. Q. nebolo dokázané, že žalovaný skutok spáchal práve obž. S. Q. a preto musel byť postupom podľa § 285 písm. c/ Tr. por. spod obžaloby oslobodený a vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ obžaloby, ktorý je v priamej spojitosti so skutkom pod bodom 1/, ktorý nebol preukázaný vo vzťahu k osobe obž. S. Q., keď sa mu súčasne kládlo skutkom pod bodom 2/ obžaloby spáchanie úmyselného trestného činu v spojitosti s týmto skutkom pod bodom 1/, len logickým vyústením musel byť záver súdu o postupe podľa § 285 písm. b/ Tr. por. o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, lebo tento skutok tak nemôže byť trestným činom. Z vykonaného dokazovania vyplýva záver, že sa nepodarilo bez akýchkoľvek pochybností a nepochybne prokurátorovi preukázať v konaní pred súdom, že žalovaný skutok pod bodom 1/ spáchal práve obžalovaný S. Q. a súčasne, že skutok pod bodom 2/ by bol za daných priamych skutkových súvislostí s týmto skutkom pod bodom 1/ trestným činom z hľadiska vyžadovaného úmyselného konania obžalovaného, pretože žalovaný trestný čin je úmyselným trestným činom a pokiaľ súd dospel k záveru, že nebolo dokázané, že skutok pod bodom 1/ spáchal obž. S. Q., nie je možné dať úmyselné zavinené konanie na priebehu skutku pod bodom 2/ obžaloby obž. S. Q., vychádzajúc z nevylúčenia možnosti konania obžalovaného v dobrej viere o realizovaní obchodu v súvislosti so skutkom pod bodom 1/ a z toho dôvodu uplatňovaním si odpočítania dane z dodávateľskej faktúry v nadväznosti na prepojenosť obchodu s tovarom, kurzovou stratou, a jeho prepravy. Je tiež potrebné v tejto súvislosti uviesť, že nebolo zistené ani prípadné takéto nedbanlivostné konanie obžalovaného, keďže opätovne súd zdôrazňuje, že skutok pod bodom 2/ má skutkovú súvislosť so skutkom pod bodom 1/, ktorý nebol vo vzťahu k osobe obžalovaného preukázaný. Zo zákonne použiteľných dôkazov zabezpečených orgánmi prípravného konania a v následnom konaní pred súdom boli dve skupiny dôkazov, pričom prokurátor v návrhu na uznanie viny poukazoval na dôkazy, ktoré majú obžalovaného z trestnej činnosti usvedčovať, a to výpoveď svedkyne M. I. a zabezpečené listinné dôkazy, pričom vo vzťahu k vypracovanému znaleckému posudku ho stavia do roviny tej, že síce ani nevyvracia ale ani nepotvrďuje obhajobu obžalovaného v súvislosti so skutkom pod bodom 1/ obžaloby a ďalší skutok pod bodom 2/ obžaloby má nadväznosť na skutok pod bodom 1/ s poukazom na to, že malo ísť o fiktívne zdaniteľné plnenie. Táto skupina dôkazov na jednej strane, ktorá má usvedčovať obžalovaného však je dôkazmi veľmi nepriameho charakteru, ktoré samé o sebe a ani v spojitosti s objasnením nezodpovedaných otázok uvedených krajským súdom, v doplnenom dokazovaní v rámci následných hlavných pojednávaní, samé osebe, ani vo vzájomných súvislostiach nemôžu viesť súd k takému rozhodnutiu, ktoré by bolo bez akýchkoľvek pochybností, svedčiacich o vine obžalovaného zo žalovanej trestnej činnosti, pretože svedkyňa M. I. je svedkyňou, ktorá sa k trestnej činnosti obžalovaného nevyjadрила, naopak poukázala na okolnosti a dôvody, za ktorých vystupovala v spoločnosti ESPRIT SK vysoko formálne, majú nepochybne dané a jednoznačné prepojenie nielen medzi spoločnosťami ESPRIT SK a NONA TRADE, ale aj priamo s osobou V. O., ktorý mal byť jediným priamym svedkom obžaloby zo spáchania žalovanej trestnej činnosti. Jeho výpoveď z prípravného konania je však v rozpore s článkom 6 ods. 1 písm. d/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd z hľadiska práva obžalovaného na kontradiktórny proces a spravodlivé súdne konanie, čo súd nebude opätovne rozvádzať, keďže je to už rozvedené v začiatočnej časti odôvodnenia tohto rozsudku, pričom z vykonaného dokazovania kardinálnou osobu sa javí práve osoba svedka V. O., u ktorého bola listinnými dôkazmi preukázaná jeho možná kriminálna závadnosť. Bez významu nemôžu ostať jeho trestné stíhania, resp. i M. I., ktoré mohli mať súvis i po materiálnej stránke práve s tým, čo na svoju obhajobu uvádza obžalovaný a čo sa obžalobe v žiadnom prípade nepodarilo vyvrátiť, a to, že práve obžalovaný môže byť osobou, ktorá mohla byť využitá, resp. zneužitá inými osobami na spáchanie trestnej činnosti. Bez povšimnutia nemôže ostať ani súvis so svedkyňou M. I. a jej trestným stíhaním, ktoré má v jednotlivostiach podobný rámec a charakter. Rovnako bez povšimnutia nemohol ostať i osobný a priateľský vzťah, ktorý mala táto svedkyňa s nebohým V. O.. V uvedenom rozvedení tak už ide o druhú skupinu dôkazov - a to na strane obžalovaného, ktorý v celosti a od samého začatia trestného stíhania jednoznačne a rázne odmieta spáchanie akejkoľvek trestnej činnosti, jeho obhajoba nebola vyvrátená v takom rozsahu a takým spôsobom, aby sa mohla konštatovať jednoznačne a bez

akýchkoľvek dôvodných pochybností jeho viny. Súd už len preopakujúc poukáže na zásadné momenty a to, že obžalovaný už od počiatku uvádzal svedka V. O. ako osobu, s ktorou priamo jednal, ktorá zastupovala spoločnosť ESPRIT SK, ktorý s ním jednal, ktorý napriek tomu, že V. O. popieral akékoľvek kontakty s obžalovaným vrátane vypracovania listín, spochybnil aj pravosť podpisu na listinách, tak obžalovaný svedka bez problémov a ihneď opoznal podľa predloženého fotoalbumu vo vzťahu k totožnosti a identite svedka V. O., a to nielen zhodou fotografickou ale ešte aj predchádzajúcim (t. j. pred opoznaním podľa fotoalbumu) podrobným popisom tohto svedka. V prospech obžalovaného výrazne svedčí aj vypracovaný znalecký posudok, ktorý nevylučuje možnosť, že podpis V. O. je pravý, a ak by aj malo dôjsť k napodobeniu podpisu V. O., tak znalkyňa konštatovala, že k napodobneniu tohto podpisu V. O. síce mohlo dôjsť, avšak iba osobou, ktorá musela veľmi dobre poznať spôsob podpisovania V. O. a medzi tieto osoby jednoznačne obžalovaný nepatrí. O pochybnostiach v zákonom konaní svedka V. O. dostatočne vypovedala svedkyňa M. I., v nie menej významnej rovine aj svedok S.. X. N., podľa ktorého tak práve V. O. „vyhľadával“ niečo veľké (s poukazom však na jeho trestné stíhanie) a samotným svedkom S.. N. vyhodnotenú „divnú“ spôsoby fungovania firmy, čo bolo aj dôvodom jeho odchodu, pritom aj jemu bolo divné, že nič nerobí, napriek tomu však dostával plat, platili mu odvody, keď sa mal zaujímať o prácu, vraveli mu, že sa nemá o nič starať, oni sa mu ozvú. Svojou výpoveďou skôr naznačuje v tom čase konanie V. O. ako možný nesúlad s riadnym spoločenským správaním sa a konaním O. v tom čo hľadal, že to má byť niečo veľké, že bude veľa práce v nadväznosti na už uvedené jeho trestné stíhanie, ktoré boli proti nemu vedené s poukazom aj na ich rozsah, spôsob a zameranie v trestnoprávnej rovine. V prospech obžalovaného je aj výpoveď svedkyne Z. Z., ktorá nevyhlásila, že sa s obžalovaným rozprávali o požičaní peňazí do firmy, nespomenula si už na pôžičku od F.. H., ani na okolnosti sumy, ktoré mal obžalovaný poukázať spoločnosti ESPRIT SK, potvrdila však, že jej ukazovali nejaké listiny k pôžičke, nepamätala si už, či boli zaevidované, alebo neboli, nevie potvrdiť ani vyvrátiť, či dala do účtovníctva pôžičku, potvrdila, že obžalovaný ekonomike a účtovníctvu vôbec nerozumel, nepamätala si už na súvislosti s uplatnením odpočítania dane na dodávateľskú faktúru. V nadväznosti na výpoveď obžalovaného v súvislosti s touto svedkyňou bolo zrejme z matérie rozhodnutí daňového úradu, že účtovníctvo nebolo vykonávané v súlade so zákonom vo vzťahu k spoločnosti SIC, ani v súvislosti s daňovými povinnosťami. Z výpovede svedkyne F.. S. S. vo vzťahu k nepreukázaniu úmyselného podvodného konania obžalovaného svedčí jej výpoveď v prejavovaní sa a vlastne neznalosti obžalovaného s akreditívom, kedy mu „nemali byť jasné základné otázky a postupoval v zmysle ich poučovania“. Výpoveď svedka Z.. S. A. je výpoveďou konštatujúcou skutočnosti, ktoré sa dozvedel, a v rámci ktorých konal ako splnomocnenec poškodenej strany, a ktoré majú vzťah a súvis s faktom preukázania, že ku spáchaniu skutku došlo, v nijakom smere však toto priamo nesvedčí práve k osobe obž. S. Q., ktorý v rámci svojej obhajoby vystupoval riadne ako konateľ spoločnosti, ktorá mala riešiť obchodný prípad s dobrým úmyslom, cieľom nevediac, že môže byť zavádzaná inou spoločnosťou, resp. osobami, ktoré mohli využiť jej neznalosť a vieru v riadne riešenie obchodného prípadu. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vysvetlil, prečo nevykonal iné obchody s oceľou, či železom, zistené bolo u neho disponovanie menami osôb a identifikáciou spoločnosti, s ktorými komunikoval v súvislosti s predmetom obchodu, uviedol mená osôb spoločnosti RAVEN - RNDr. D. H., F.. K. Š. zo spoločnosti MARTIMEX-SPEDITION, pripojil aj ďalšie vizitky spoločností, ktoré kontaktoval a s ktorými jednal, vrátane faxu zo spoločnosti Ferona, a.s., z ktorého je zrejme, že bol oslovený ohľadom preposlania ešte raz mailu ohľadom dopytu tovaru. Vykonané bolo reálne možné dokazovanie vo vzťahu k tvrdeniam obžalovaného, vo vzťahu k pôžičke predmetnej firme, k okolnostiam účtovného zaúčtovania, avšak bez reálnej existencie účtovníctva, objasnením vyjadrení obžalovaného k pôžičkám, k okolnostiam uzatvorenej písomnej zmluvy a možných záruk, k snahe obžalovaného vidieť tovar, jeho vysporiadanie sa s nedodaním tovaru do Saudskej Arábie, s nevrátením vyplatenej sumy obžalovaného späť záujemcovi o oceľ, dispozíciou v spise dodávateľskou faktúrou č. 050009 zo dňa 07.02.2015 na sumu 2 175.000,- Sk, z toho DPH v sume 347.268,90 Sk od firmy ESPRIT SK za dopravu tovaru 1 000 ton za horúca valcovaných oceľových zvitkov, objasnením okolností a prepojenia medzi sumou 2 175.000,- Sk ako škodného na dolárovom kurze podľa Medzinárodnej banky v Londýne a sumou za dopravu tovaru s ich vzájomnou previazanosťou, keďže vyplatenie tohto „škodného na dolárovom kurze“ bolo podmienkou a priamou súvislosťou s dopravením tovaru. Nemenej významnou okolnosťou je aj okolnosť, o ktorej vypovedal sám obžalovaný, že sa nevyhýbal trestnému stíhaniu, dostavoval sa na úkony, obhajoval sa, od počiatku žiadal kontakt so svedkom V. O., jeho výpoveď, konfrontovanie sa s ním, pretože ho priamo označoval za osobu, ktorá ho podviedla a vo vzťahu ku škode, ktorá mala byť spôsobená je len ťažko vyvrátiteľné tvrdenie obžalovaného, že ak by mal byť on páchatelom trestnej činnosti s takto spôsobenou škodou a sumou, je si len ťažko možné predstaviť, že by neušiel, neskrýval sa, resp. iným spôsobom nekomplikoval samotné trestné stíhanie a vyšetrovanie

veci. Z vykonaného, ani po doplnení, dokazovania sa teda nepodarilo odstrániť pochybnosť o tom, že skutočne, jednoznačne, bezpečne a bez akýchkoľvek pochybností došlo k spáchaniu žalovaného trestného činu skutkom pod bodom 1/ práve obžalovaným S. Q., že na škodu majetku poškodeného by sa obžalovaný, resp. iná spoločnosť v dôsledku jeho úmyselného protiprávneho konania, obohatil tým, že by niekoho uviedol do omylu, resp. využil omyl niekoho k jeho škode, a preto musel súd postupovať v zmysle zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ a podľa § 285 písm. c/ Tr. por. ho v tomto bode spod obžaloby oslobodiť. Obdobne tak z týchto istých dôvodov, avšak podľa § 285 písm. b/ Tr. por., musel súd obžalovaného oslobodiť aj spod obžaloby zo skutku pod bodom 2/, pretože žalovaný skutok nie je trestným činom, keďže tento skutok má svoju logickú a prepojenú súvislosť so skutkovými tvrdeniami obžaloby pod bodom 1/, ktoré vo vzťahu k obž. S. Q. neboli preukázané a žalovaný trestný čin je pritom úmyselným trestným činom. Súd nemohol mať za jednoznačne a bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázanú ani subjektívnu stránku žalovaného trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005, prípadne iného trestného činu, pretože nebola daná u obžalovaného vyžadovaná subjektívna stránka žalovaného trestného činu, t. j. úmysel, ako vedomostná tak aj vôľová zložka zavinenia, t. j. že by obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom (priamy úmysel), resp. že by vedel, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, že by s tým bol aj uzročený (nepriamy úmysel), pričom zavinenie je podstatnou náležitosťou každej trestnej zodpovednosti, čím je vyjadrená aj základná zásada trestného práva, že bez zavinenia niet trestného činu ani trestu. Vykonaným dokazovaním tak nebolo preukázané úmyselné konanie obžalovaného, neoprávnené a vo väčšom rozsahu si uplatniť nárok na navrátenie dane z pridanej hodnoty a to v úmysle zadovážiť si, resp. inému neoprávnený prospech, pretože nebolo možné vyvrátiť obhajobu obžalovaného, že konal v dobrej viere to, že obchodný prípad, ktorý je pod bodom 1/ výrokovej časti rozsudku prebiehal, i keď so svojimi komplikáciami, o ktorých sám ale obžalovaný vypovedal a, že si v tom čase v dobrej viere uplatňoval a v súlade so zákonom i po poučení a vlastne prostredníctvom účtovníčky odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry ešte zo dňa 07. 02. 2005 vystavenej na sumu 2 175 000,-Sk, pričom práve suma 347 268,90 Sk bola DPH v nadväznosti na prepojenosť obchodu s tovarom, kurzovou stratou, a jeho prepravy. Nebolo preukázané zavinené úmyselné a podvodné konanie obžalovaného v tom, že by nechcel firme Omega factory dodať tovar, práve naopak mal byť v tom, že tovar je mu dodávaný a bude dodaný prostredníctvom práve spoločnosti ESPRIT SK s.r.o. Košice, ktorá ako sa javí má mať ústrednú úlohu v tejto trestnej veci prostredníctvom už nebohého V. O..

Súd v adhéznom konaní rozhodoval aj o riadne a včas uplatnenom nároku na náhradu škody poškodeným - Omega Factory For Luminaires, Poles & Gavanizing (Div.Of S& A. Abahsain Co. Ltd), P.O.BOX 22258, Rijád 11495, Kráľovstvo Saudskej Arábie, ktorého však musel postupom podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázať s jeho nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, keďže obž. S. Q. spod obžaloby oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd v Martine. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

O prípadnom odvolaní rozhodne Krajský súd Žilina.

Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku prechádzalo.